

SVETLOST PREDELA

evo te u predelu gde jezgrom zvuka zgnusnut
evo te gde sunce voda i bilje imenuje se
o zemlji ovde najmanje govora ni malo reći
to podnožje što svakog trena nadrasa glavu
uskoro evo ga sasvim iznad
vrh ne dosegnusmo i ništa od nas ne zač
oslanjamo se na vekove
kao ratnici na svoju osakaćenost
vrtimo koronom tačke

JELEN TI JESI PRED USTREL

evo te na tom grebenu, na toj litici
a varka prisutna u nama srodnoj svetlosti

i omami te na taj vidokrug — pa zavede:
ranjen ti jesi, ranjen tom neboderinom
kao čulnim šapatom domorodačkog plemena

evo te na tom grebenu, na toj litici
evo te kao jelen pred ustrel

al hitni se još samo malo tim golim okom
hitni se niz tu brdinu što rani te
hitni se pod to obećano ognjište
osmisli taj vratoloman uspon
ako se ikako može

dokuči tu protoku u vremenu
dokuči tu ponornicu što talasima razjeda se

evo te u pola toka, evo te u to nedoba
voda teško zagađena: pola zemlja
pola vazduh

rekoh ja tebi: jelen ti jesi pred ustrel
jelen i ništa više

ŽRTVENIK

i beše čin osvećenja kao u prapočetku:
dan danom u prekrst a lomača pri potpali

tvoje podnožje, tvoj žrtvenik:
božanstvu se pridaješ bez opiranja

pitomo izgara kost
pitomo miris odlazi udolinom

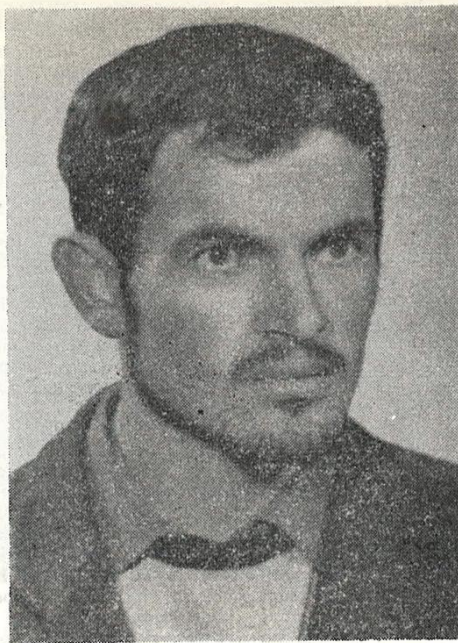
a plešu umilnici božji
prepoznaješ ih po igri i bubnjevima:
pri orgijama bivaju mudri za svetkovinu

no to tebe ni malo ne zanima
tvoj prah već uveliko u uznesenju

RUKA BILJNOG ANĐELA

i vrč bi očas na iskapi
zeleni monah sen nadrasla
što u predvečerje se izdužava

ruka biljnog anđela nad čelom krili se
pa psalmuje klet prohoda il blagoslov

raša perić

ruka biljnog anđela

DESKRIPCIJE

čisto mi zrno bije
i čist zavodi zvuk

1. KONJANIK

zaseče zoru zeleno kopito

konjanik na vrhu vlati
konjanik na vrhu cveta

i griva pliva u površi
i zvekir nemir u nozdrvi

konjanik u pola kapi
konjanik u pola zraka

uzlet ga u tačku pretvara

2. HRAST

po korom kružne godine
pod krošnjom kolo vilinsko:

tu mesec svlače oblače
tu zvezdama se dukate
tu sunčano im poprsje

vid mu je zelen pa traje

3. VISOKO PTICA

visoko ptica
vetrovima sjaćena

bela kupačica
u oku

pod krilom
šum leta ukotvljen

a bakarni odsjaj svetlosti
u prostoru
boji je

4. SUNČANI PODNEV

dan se uvrće u lobanju
sunce prilleglo na teme

i to biva trenutak
bez vremena

senkom poboden u zemlju
putuješ kružno

i gle:
ruka ruku obilazi

i gle:
čelo se pod čelom traži

5. U TRAVI ŽENA

u travi žena
kao reka
bela

pčela
na dojku sleće

i kolena
cvetaju kao maslačci

duga se
u krv upija

6. VIDOKRUG

belinom
rub neba
graniči tvoj posed

biljni gejzir
što suncu šiknut
već na usponu

miljenica leta
senkom preseče put

šapat plave protoke
na putu ka zahodu

zvezda u svetlosti
sagleda lik

sunčani jelenčići
zgužvaše
zeleni baldahin

slikom ote se klik